

‘Ο Φερδινάνδος τότε παρέθελην τὴν πρότοιν τοῦ Ρωμαρά Ελλήσιν βραδύτερον νὰ ἐπιτίξῃ τοῦ σκυλοῦ τοῦ καὶ απρόσαρμος τοῖς Καπιταλίνους τοῖς Μακεδονίαν, διότι ἡ Θράκη πατασχαζεῖσα δὲν ἤδυτο νὰ ἀπαρθεῖ εἰς τὰς ἀνύγια τοῦτον. Οὐδὲ Μουντάνος πατασχεῖ τοὺς αὐτοῦν φρούριαν, ἀπελευθερώντας μετὰ τῷ πάλιν τοῖς προσωριμοῦσθαι Χριστούπολιν ἀναμένεται τὸν διά τηροῦ ἔργονταν σπρετον. Καθ’ δύον διατετραγωνικοῖς τοῖς αποτοῦ διάτονοῖς τὰς φύλαν, φραντζέταν 500 Ιταλούς καὶ 500 Αλμυροβίσαρουν. Εἴπερον δὲ Φερδινάνδος τὴν παραπομπὴν διαφέρειν, ἀπέγινε περὶ αὐτῶν τὰ νέαν νὰ μάρτυσον καί ταν εἰς τὸν Βασιλεῖον τῆς Σικελίας. Αλλ’ ξειδὶ δὲ Ρωμαράδος ὑπέβαινε τὰς αὐτές διαφορας, ἀπέλλαγε τὰς θάνατον.

Ἐπί Θάσου δὲ Φερδανένδος διερμήνεσθη πρὸς νότον λεπτήσις καὶ δύο τὸν Ἀλιμεγὸν καὶ τὸν Σκάπτελον, μετὸν ὁ λεπτός εἰς τὴν Χαλκήν, δύον ἀπερθεῖσθαι πορφύρα τὰς συμβουλὰς τῶν Μεγανίστρων. Ἐκεῖ συνηρπετεῖται υἱὸς τοῦ Ἑρεμίου, ἀποστόλη μεγαλεῖτος εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Νεαπόλεως, ὃ δὲ Μεγανίστρος παρεδόθη εἰς τὸν Ῥωμαϊκόν, δοτοῦς καρ-

Ορειθύμος των Ιστανών σπουδαγμός με τας φρικαλοστήριες του είναι φυσικόν να μάς όπενθυμιστεί και ημές είς την 'Ελλάδα και ιδιαίτερώς εἰς την 'Αττικήν, υπέστημε την φλάρην τυραννίου τῶν Καταλανῶν. 'Οταν οι 'Αραδες έισβαλουν κατά τὸν Ή' αίσιάν μ. Χριστίε την 'Ιστανάν, οι Καταλανοί αντέταξαν την πόλην πλεύσαν και μακρύρρημάν αντίστεισαν, ἡ δυνάμις ἔδρακολούθησε και ἀφού οι ὄπαδοι του Καρανίου Εγιναν διλοχερῶς κύριοι τῆς 'Ιστανίας. Οι Καταλανοί, αποσύρθεντος τοτε εἰς το διαβατά δρόμ των, ἔργοικολούθησαν τὸν στύωντα ἐπὶ τείσαρας φάσμη αἴσιαν. Κατό τουτο όπενθυμιζουν τοὺς Ιδιούς μας κλέφτες και ὄρμαπτολούς. Μετά την απωλήσην των 'Αραδών από της Βαρελού 'Ιστανίας, οι πολεμισταίσι οὐδετε συγχρηματίσαν τὸν κύριον ποτηνὸν τῶν στρατευμάτων τῶν θρηγυνών πριγκήπων και τέλος ἔσχημασιν την 'Καταλανήν Συντροφίαν, ἡ οποίας ἐπειδή εἰς τὸ μαυδοφαρικὸν ἐπαγγελματί Πέτρος Β', Βασιλεὺς τῆς Σικελίας, τους προσέλαβε εἰς τὰ 1226 ἑναντίου Καρόλου Α' τῆς 'Αιγαίωνας και ἐπωλέμησαν πράγματα πρώκας ὑπὸ τὰς σπηλαίες του. Τὸ ίδιον ἔδρακολούθησαν ὑπὸ τοῦ οὐδετοῦ και διεθούσαν 'Ιστανίδον Β' και Φοι βίσσων μέγε την Αποκορώνην.

και Φαρεργούν μέχρι της δρυστικής πούτων νίκαιας. **1936**
Είς τα 1302 δύμις σπελόθρους, Μελένετος δίνει απογούλας άλλα και μεμβράνες με λιών εἰς έδαρος τῶν άσυντατών, καπήντησσαν με τὰς διαπραγματικὰς των πληγῆς τραμερά διάκτονος θεούλειας τῆς Ἀργανίτας. Τὸν Ἰανουάριον δημιού τοῦ 1303 Ενεάς εἰς τῶν αρρεγών των, οἱ Ρογύρος Δὲ Φάροι, ἐπὶ κεφαλῆς 8000 συντρόφους τοις Κατελανοῖς, ἥλει τὸ προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἀνδρόνικον Β'. Τὴν Πελασσόληγον, Ἀμέσως μετ' αὐτὸν προσῆλθε καὶ ἀλλοι ἀπαρχήσος, οἱ Φερδινάνδος Εισαγένες Διδύμην σῶμα διληύτερον αποθητικῶς ἀλλ' οὐκ καὶ διληύτερος πολεμοχαρεῖς καὶ δίπολον. Οἱ Λαόκρεταρι τοὺς προσβλάσσει καὶ τοὺς Επειτεῖς εἰς τὴν Ἀσίαν γ' ἀποκρουσσούς τοὺς Τούρκους. Τοὺς ἀρδρότερους τιμᾶς καὶ δύορα, "Αλλ' αὐτοὶ δεδεγμόθησασσούνεισθαις, Ἐλερχότασσαν τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακρεσσίην ὅπου διαρρέγαι καὶ φύσις ἡσεῖ εἰς τὴν ἡμερογενεῖαν διέποτες. Τέλος θρέψουν τὰ δέλαι κατὰ τῶν Ἀλαούνων, ἀλλών μιασθοφόρων τοῦ Ἀνδρονίκου. Οἱ Ρογύρος ἔφοντειδε εἰς την Ἀδριανούπολιν ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν των Ἀλαούνων Μεγαρίου, τούς διόπι τῶν οὐλῶν εἶχε φονεύει εἰς τὴν Κύζικον. Εἰς ἐκδικήσιν οἱ Καταλανοὶ ξεφάνισαν τοὺς κατοίκους των Καλιπόλεων καὶ ἐπιβίοτος 17 πλοιών, ἐκεράστουν τοὺς ὄκτας τῆς

Κροτωναῖς.
Καταδιώχθεντες όποι τῶν Βυζαντίων, εἰσέβαλλον εἰς τὴν Θεουτάλιαν (1307) όπου τοὺς ἔμερε καὶ τοὺς προσβασάντες ὁ δούλος τὸν Ἀθηνᾶν κατέπιε Βριέννος, θάλαν γὰρ ἐπεκτείνει τὴν ἐπικρατείαν του μέχρι τῶν συνόρων τῆς Μακεδονίας. Ἀλλὰ πρήγματα μετεπέσθησαν ἑνακ τῶν ἀστιμάτων των. Η λητεία ήσα μέσα στὸ πῦρα των. Ἀπέραντος λοιποῦν νά τοὺς ἔλαντον και πρές ποτε συγκρότησε στρατὸν ἀκ 14.000 ἄνδρων, ἀλλὰ δυστυχίας ἔχος τὸ παγῆντι τον εἰς τὴν μάργη τοῦ Λαφραΐου (15 Μαρτίου 1311). Νικηφόρος οι Καπαδόσιοι, έγνων κύριος τοῦ βουκάτου τῶν Ἀθηνῶν μέχρι του 1387.

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΤΔΔΜΟΥ

—Θραύσι Μία ΣΙ Αλεξανδρεία
ΑΧΙΛΛΕΟΥ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ—Ιατροῦ

15 ፲፻፱ ፭፻፲

(Συνέχεια της προηγουμένων)

Ο Ροκαρός μενος μεταξύ των πεποικολον την αρχησ τον, με
τηλεβί κατά το φενάρισμον του 1207 την γραφήσματα της Κασσινθο-
ας. Μή κατορθώσας να κηρεύσῃ αύτε την Χριστούπολιν, σύμε την δημ-
ογέν Θεοφάνειαν, Επεκάτυπο την θαυμάσιαν χώραν Αγριαν; ήλικι
των διλον και τας μονας του Αγίου Θρονος.

· Άλλα τινα αρχαιά σύντεταν απομνημόνια της τον αριστερό. Ήλιορ
τοῦ Φειδιδίου, βασιλίου τῆς Σασσίας καὶ δὲ Κάρυος; Βαλού, αγρ
γενής τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ήθιλης τῷ διηρευθῆ ἐν τῆς πεδου
ας; τῶν Καπαλανῶν ἢν 'Ανταλίη. 'Ο Βαλού αύτος Λιονίζετο ὡς κλ
ηφόρας; δὲ' Ιππογείας τοῦ πατερού τοῦ Αστίνου αβοκαρίδος; τῆς Κα
παλανών τάξις διακομιδίων, τὰ δύοις δὲ' ἀλλα; Ιππογείας μεταβαζό
σθησον μετ' οὐδὲ πολὺ εἰς τὸν 'Ανταλγανίζον αὐλον. 'Ο Καρόκος Βαλού
καλέει διάστιλλας εἰς τὴν 'Ανταλίην πληρεστίσαντα τον τὸν Θεοφίλιδον
Σελον. (Theobald Ceroy), διπλας κατεπεινει τὸν Ροκαρδό τὰ δάσα
σιντον εἰς τὸν Καρόκον καὶ τὰ διαγνωσίσθια αὐτὸν ὡς στρατηγὸν τοῦ
εργατῶν. Πρόγραμμα δημος; δὲ Ροκαρδός θνατὸς λογγισταῖς; ήτερον τῶν
Καπαλανῶν, μελετῶν δέρ' ἵνας μήν τὰ γίνεται βασιλεὺς τῆς Θεομαλανίας,
δέρ' έτσιγον δὲ τὰ αυγερανῶν διὰ μεθασίας μετὰ τοῦ διαθετοῦτο; δέ
τίκησεν δοκεῖ; τὸν 'Αθηνῶν Γουΐδωστος τοῦ Ηλίου, ἐλπίζων μετὰ τὸν δε
νιάτον του τὰ κληρονομήσῃ τὸ Διακάτον τὸν 'Αθηνῶν.

¹ Έτη μεταξύ της Καταλίνας Επίδοτος και της Κασσινέδων, δηλ. εγκ.

Τοιάσμενοι διηγήθησαν αἱ ιδέαις μητέραις καὶ τὰ ἀποτελέματα τῶν παιδίων
τὴν διατύπωσιν τελεῖσθαι, τοὺς διοικητὰς τοῦ στρατοῦ τοῦ Διονυσίου τὸν ἀδελφόν του.

Κατά την δε Ανατολή Διδούντων των οι Καταλυμάτων είχαν προσβάτες την έναρξη της Τερψκού μεθορίου, οι άποινα ήταν

τούν τοι τα, σπουδαία γειτνίαια της Ασσύριας. Στην περιοχή αυτή, σε περιοχές της Καζακστάν, ρυμύθρες το παρείσιγρα αιώνων. Και μήν Μελέτη, δεν είδετε είχετε διαταραχή της Χριστιανισμότ ποι θεοφάνεια είς την Μοναστικότητή προσκατέν, μαζίθ οι; τὸν κράτον της Σαρδηνίας; Ή αλλού; 1500 διαδότ του, τοὺς ὄντοις; Ο Νίκης φόρος Γύψηρος; ή νομίζετε Τανγκόπαλαν; ή Τανγκολόπολης; ήτοι τοις μοις; την καταγραφήν ἀλλά διαταραχήν της Χριστιανισμότ. Ο δέ Χαλκίδη, ιδιαίτερη; τὸν ποτὶς; Τούρκους 1300 Ιταλίους καὶ 800 Ελλήνες τὸν έπειταθήσατε τοῦ Μ. "Αστρα." Άλλα; Φάτονταλέρηνος τοῦ ρωμαϊκοῦ αρχαιολογίας; Σανταγούρι, μετὰ 300 Ιταλίους ήταν έπειταθήσατε την παραχώρην αὐτῶν, θάλασσαν τοῦ; Τούρκους αυτοποιούμενος πλουσιοτάτην ήσαν, προσέθετο τὸν έπειταθήσατε πόλην, Ισταρίθη τὸν πόρον της αύτης δαι τοτεύος; Αντηλερθήσατε δημος; τοῦτο οι Τούρκοι, κατέλαβον συνήγορον της; Θρησκοῖς Χριστιανίσμου καὶ βόρειαν λαζαλούντες ήσαν την γέραν. Κατ' αὐτούς έπειταθήσατε οι πόλεις τοῦ "Ανθρωπίου" Μιγδούλη Θεού, ήτο; Όμοιοι περισσεύοντες παλαιότητος καὶ παντός δραματικής, ποτεροποίητοι διασπορών, Θεολόγοις οι αρχαριγοί αὐτῶν τὸ Ιαπυγίων οι τοῦς δύδρας αὐτῶν, έκπλασθησαν ἐπὸν τὴν Τούρκους καὶ έγνωστοι αἴρουν μετὰ τὴν διασποράν των ποι τῆς βασιλικῆς σπουδῆς; "Επειδὴ δια θεοὺς ήταν οι Τούρκοι δὲν έπιαναν τὸ λαζαλόν της Θρησκείας, της δια ποιος οι κάτοικοι καταπραγίστετε; εἰς τὰς ὁροφωμάτας πόλεις, δὲν έπιαναν τὸ καλλιεργήσαντας τοὺς δύρδας των.

τίνοις τὴν ἀπόδειξιν τῆς συγχρησής ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτολεγόντων σημετό¹
ταλεντίου καὶ καλῆς διαρρογούμενον. Λαβὼν τὴν θύματα, καὶ πανορμά,
αὐτοτάπειρον, πανθίσας ὅπι οἱ Χαλέπι έπειτε ἀρχέτην δίνονται ἵνα κατα-
σφέψῃ τὴν παῖδα τὴν Βαζίπητον γένοντα. Ἐξελθὸν τῆς Κοινωνίας
πινοτάπειρος, κατέβασθε τὴν παῖδα τὸν ποταμὸν Σηρόποτον γέρον, ἡλία τοῦ
Φεοίου βραχίλα νὰ διελθῃ οἱ Χαλέπι. Ἔπειτα διειπέτει τοῦ πατέρος
τοῦ καὶ τὸν ἔγγενοντα νὰ κατασφέψῃ μετὰ τῶν διακονώματος τοῦ σερ-
τοῦ του πρὸς τὴν Καλλίπολιν. Ἔπειτα πολιαργήσεις τῶν Χαλέπι δι-
ηρᾶς, διὰ θελάσσης δὲ ἡλία τοῦ Ἑλληνικοῦ επόπου καὶ πάντα γενεντη-
κῶν πλοιών ἴνταγκαστρού αὐτούς ἀφοῦ πατούσες ἥματασθησαν, νὰ πορο-
δοῦνται εἰς τοὺς Γενουτας, ἵστι τῷ Ηλείᾳ δὲ ηθαλού τοῦρη ἐπικατα-
πέρ τούτον. *'All'* σύντοις μὲν πλευτοποιίους ἱερότευσαν, τοῖς δι-
καιονοὶ πηγέδειναν εἰς τὸν βασιλεῖαν ἡ Λεμεσόναν διαμετατέλει των δι-
δυτίων.

παρεπενδυτή δρόμων στρατών. κατεύθυντο εἰς τὴν Ἰουστινίην τὸν νότιον καὶ τὸν τεράνιον τῆς Κονσταντινουπόλεως, μια τούτη καθ' ὃν ἐπεζήν τὸ κράτος Ἑλλησπάτον διὰ πλειστῶν ἔχθρων, τὸ δὲ Βασιλεῖον τούτον εἰσίσκεται εἰς διεπιδίωσιν τοποθετημένου. (Ἀκαδημο-)